

отчитат интересите и технологичните компетенции на голяма част от посетителите. От друга страна, акцентът върху писаното слово провокира възможността традиционното да се обвърже с модерното, за да бъдат задоволени потребностите на различните групи музейна публика. Затова според нас експозицията не би трябвало да е веднъж завинаги формиран културен продукт, а постоянно адаптиращ се към актуалните приоритети.

Новаторството на проекта „Йовковият Добрич – съвременна туристическа дестинация“ е свързано най-вече със съчетаването на различни гледни точки за представяне на Йовкова Добруджа – в миналото и днес, на писателя и творчеството му. Продукт на тази концепция е и етнофестивалът „В света на Йовковите герои“. Неговата цел беше да възпроизведе Добруджа като регион, в който си дават среща различни култури. Особената историческа съдба на тази област обуславя голямото разнообразие от етнорелигиозни общности и етнографски групи, избрали равнината за свой дом. В продължение на векове те съжителстват в тесен културно-битов контакт, взаимодействват си, съхраняват и преплитат своите обичаи и традиции, като сътворяват единното в многообразието си културно-историческо наследство на Добруджа, майсторски претворено от писателя в неговите творби. В рамките на пет дни – от 27 до 31 май, Добрич се потопи в бита на българи, турци, роми и арменци, а Йовковите герои оживяха във феерията на фестивалното шествие по улиците на града. Всеки от дните имаше и емблематично заглавие: денят на българите бе насловен „В света на Албена“; на турците – „В света на Сали Яшар“; на арменците – „В някогашния Добрич“; на ромите – „В света на Божура“. Много деца и възрастни се включиха в събитията: образователни програми, прожекции на филми, възстановки на традиционни занаяти, кулинарни и други изложби, характерни песни и танци. Този шумен и многолюден фестивал би могъл да бъде интерпретиран като опит за масовизиране на културната дейност „в условията на идеен и етичен вакуум“ (Сачев 2001, 11) чрез създаване на подходяща социокултурна среда, даваща максимална възможност на хората да общуват с културно-историческото наследство.

Изобщо, цялостната реализация на проекта „Йовковият Добрич – съвременна туристическа дестинация“ и създадената музейна среда за нова, динамична и модерна визия на едни от най-посещаваните и атрактивни обекти – Дом-паметник „Й. Йовков“ и Етнографска къща, са поредният пример за успешно използване на потенциала на културно-историческото наследство